

POSUDEK VEDOUČÍHO KVALIFIKAČNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE:

Příloha k protokolu o státní magisterské zkoušce.

DIPLOMANT: KOTRBOVÁ Karolína**Obor: Scénografie ALD****VEDOUČÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE: MgA. Mgr. Marta Ljubková**

Karolína si pro svou absolventskou práci vybrala velmi nesnadné téma: politické divadlo. Její text se jmenuje *Současné formy politického divadla* a vzhledem k rozsahu je jasné, že ho nemohla pojmout v celé šíři a celistvosti. Jistým svorníkem, který ji bezpochyby zachránil před utonutím v moři aspektů, je výběr tří konkrétních inscenací, na nichž demonstruje možné podoby (formy) politického divadla a které z tematického rozptylu činí zvládnutelný okruh. V první kapitole se zabývá tím, jak definovat politické divadlo: co tímto pojmem myslí konkrétně Karolína a jak vnímá jednotlivé nuance tohoto termínu. Vzhledem k tomu, že se jedná o téma nejen široké (jak již bylo řečeno), ale také široce diskutované a termín se mnohdy používá velmi vágně, představuje tato kapitola cenný materiál i pro další absolventy, kteří se mu budou chtít věnovat. Věřím, že jich v budoucnu nebude málo a podaří se jim tak navázat (byť třeba polemicky) na Karolínin koncept. Následný „Stručný historický přehled politického divadla“ představuje výběrovou bázi jmen světového divadla, které bychom měli tendenci s pojmem asociovat. Nechybí ani velmi stručný český kontext a na něj pak Karolína navazuje charakteristikou pojmu „devised“ divadla. I zde se dostáváme na pole, jež bude v následujících absolventských pracích jistě hojně vytěžováno.

Praktická analýza s příklady pak tvoří čtvrtou, pátou a šestou kapitolu. Karolína zde pojem „politické divadlo“ dokládá na inscenacích, které měla možnost shlédnout a které, přinejmenším z některého ohledu, považuje za exempla tohoto termínu. Mimořádně cennou součástí její práce jsou tři DVD se záznamy všech analyzovaných děl a jako takové mohou být opět předmětem budoucí polemiky.

Tvorba Olivera Frjlice je myslím v domácích kruzích dobře známá, jeho příklad nejspíš ilustruje možnou bulvarizaci pojmu „politické divadlo“ a rizik, jež plynou z jeho veřejné interpretace. Karolína v analýze jeho *inscenace Preklet naj bo izdajalec svoje domovine!* čerpá ze svého studijního pobytu ve Slovinsku

a rozšiřuje práci i o citace Frljićova dramaturga Tomaže Toporišiče, nabízejíc tak podrobnější informace.

Podobně známé a doma hojně prezentované je i dílo německé skupiny Rimini Protokoll, jejichž inscenace dokumentárního a participativního divadla jsou často součástí našich divadelních festivalů, stejně jako analyzovaná inscenace *Unheimliches Tal*, jejímž zařazením Karolína rozšiřuje úzce vymezený koncept pojmu a sympaticky jej rozšiřuje i o další aspekty.

Posledním příkladem je *Press Paradox*, projekt skupiny 8lidí, již je Karolína od počátku součástí, a zde jde v chápání termínu ještě dál, až k samotné existenci tvůrčího kolektivu a způsobu jeho fungování.

Na vlastní tvorbu navazuje a z ní vychází i závěrečná kapitola *Politická* jako nekončící hledání, jež nahrazuje závěr, a v níž Karolína nastiňuje svůj možný další umělecký vývoj, nejen ve vztahu k politickému divadlu.

Momentální tvůrčí existence a spojení se skupinou 8lidí určuje tón práce a Karolínin poctivý a hluboce prožitý vztah k tvorbě z textu činí osobní zápas o pochopení pojmu a situace, v níž se politické divadlo nachází.

Kvalifikační diplomovou práci k obhajobě doporučuji.

Datum: 15.6. 2020

.....
p o d p i s